

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 120 Din, za
inozemstvo 140 Din

Uredništvo ul. 6/III
Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba
2050. — nočna 2996, 2994 in 2050

SLOVENECE

Z nedeljsko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Cek. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Izhaja vsak dan zjutraj, razen
ponedeljka in dneva po prazniku

Veleizdajniški proces v Trstu

Obsodba se izreče že danes ali jutri

Podrobnosti iz predčerašnje razprave

Glede tretjega dneva procesa, v katerem so bili obtoženci prvici zaslišani, in sicer Bevk, Manfreda, Kosmač, Sofija Frančeskin in Bidovec, se nam k našemu večeršnemu sumarijnemu poročilu poročajo še sledeče podrobnosti.

Na razpravi sta bila med poslušavci navzoča tudi general tržaškega kora Vacca Maggolini in Rossi. Od kozularnega zbora sta bila topot navzoča tudi konzul Velike Britanije in konzul Združenih držav ameriških.

Priznanje dijaka Bevka

Prvi zaslišanec Bevk je na vprašanje predsednika, ali je v preiskavi prostovoljno izpovedal ali pa je bil prisiljen, odgovoril, da je izpovedal prostovoljno. Govori dobro italijansko in gladko, ne da bi se veliko prekinjal ali pomišljal.

Dejal je, da sta ga za jugoslovansko iredento pridobila l. 1925. brata Maksimilijan in Albert Rejec, ki sta ga najela kot korespondenta »Edinosti«. Onadva sta ga opozorila, da so Slovenci v Juljski krajini tlačeni, da nimajo nobenih šol, pa da je treba juljske Slovence ohraniti zavedne.

L. 1928 šele in sicer julija meseca ga je Rejec posvetil v takozvano tajno organizacijo. Izročil mu je namreč devet raket, in sicer tri bele, tri modre in tri rdeče, da jih naj ob neki priliki (ob kakšni in kdaj in kje?) zažge. Ko se je Bevk (botavljel, mu je Rejec rekel, da mora to storiti, ako hoče biti vreden članstva zarote.

Avgusta tistega leta se je vrnil lijaški sestanek v Cvetovžu. Tam je Bevk, kakor trdi, dobil delokrog in navodilo, kako naj spolnjuje svoje naloge kot član zarote. V izpolnjevanju te svoje naloge je obtoženec potoval sem in tja z različnimi pisimi in drugimi stvarmi. Bevk pravi, da se mu je stvar kmalu začela preveč nevarna, tako da je ni silil ta posel opustiti, niti mu je Rejec dal kemično tinkto iz skroba in jodove tinkture, da se pisava ni poznala. V tem času pravi Bevk, da je dobil svarično pismo »TIGRA«, v katerem ga organizacija opominja, da naj vztraja in je pripravljen na žrtve za jugoslovansko stvar, ki da bo kmalu zmagala. Radi tega je svoje delovanje zopet začel in se je takrat tudi preskrbel z orožjem za službo, če bi ga srečale italijanske patrulje. Potem je Bevk predsedniku sodišča natančno pojasnil, kakšne naloge da je po naročilu organizacije izvrševal. Pri izvrševanju teh nalog pravi, da mu je pomagal največ čestni geometer Lenarčič. Pri eni taki priliki da ga je zasačil v neki gostilni patrulja miličnikov, ki mu pa ni ničesar naredila, potem ko se je legitimiral. Ta stvar da ga je zopet nagnila k temu, da bi svoje delovanje v zaroti nehal.

Bevk pravi tudi, da je bil opremljen z dvema šifrirskima alfabeta, katerih pa da se ni nikoli posluževal.

Po teh izpovedbah je začel Bevk natančno izpraševati predsednik. Dali je bil načelnik dijaške srenje? — Da. — Dali je bil član »Borbe«? — Ne, vedel pa je zanjo. — Dali je poznal Bidovca, Miloša in Valenčiča? — Ne. — Kaj mu je znano o osrednjem goriskem odboru? — Slišal je zanj, imen članov pa ne ve. — Dali je pomagal zbežati dvema italijanskima antifašistoma iz Milana po nalogu Rejca, ki je bil glede tega dogovoril z italijansko emigrantsko organizacijo v Parizu? — Da, do izvršitve pa ni prišlo, ker je bil med tem aretiran. — Dali je Zofija Frančeskin vedela za ta načrt? — Da. — Koliko je bilo vpisanih v njegovo akcijsko grupo? — Sedem. — Na ponovno vprašanje glede italijanskih antifašistov, ki so jih potem drugi spravili čez mejo, pove Bevk, da je bil v to stvar zapleten tudi Jelinčič. Imen dotičnih oseb pa ne ve. — Zakaj ni pustil svojega posla, dasi je večkrat imel to namero? — Zato, ker se je bal smrti, ki je bila zagrožena vsakomur, kdor bi kaj takega poskušal. — Kaj ve o požigu tolmunskega otroškega vrta? — Da se je sklenil na sestanku studentov. — Dali se je istočasno vršil podoben sestanek v Dolini? — Se je vršil, niso pa ti sestanki imeli samo antifašističnega značaja, ampak so se obravnavala tudi socialna in kulturna vprašanja. Vseh takih kongresov je bilo, če se prav spominja, deset.

Nato je stavil obtožencu nekaj vprašanj njegov zagovornik dr. Matosel-Lorini, ki se tičejo sestanka v Cvetovžu, na katerem se je baje sklenilo, da naj se izvrši nek atentat v Italiji sami, da pa se je nekdo temu protivil. Mogoče je bil o on? — Iz Bevkovega odgovora se razvidi, da je bila to samo govorica in da se v resnici o čem takim ni govorilo.

Nato je Bevk, ki je danes star 21 let, šel nazaj v svojo kletko, iz katere je stopil Manfreda.

Med tem časom sta se pojavila v loži transcoski in madjarski konzul.

Kaj je povedal Manfreda

Manfreda izpove, da se je prvič udeležil slovenskega nacionalnega sestanka pri Sv. Jakobu v Trstu l. 1926. Navzočih je bilo okoli 30 oseb. To pa da nanj ni veliko vplivalo v nacionalnem pogledu, in je bil obenem član raznih italijanskih in mešanih sportskih društev šele l. 1928. se je začel baviti na podlagi studija zgodovine in literature s slovenskim nacionalnim problemom. Treba je pomisliti, da obtoženi študenti ne pripadajo več starejši, predvojni generaciji, ampak da so vsaj deloma že izsolani v italijanskih srednjih solah. Začel je ljubiti Jugoslavijo, ne da bi sovražil Italijo. Za trendistično misel sta ga začela pridobivati Albert in Maksimilijan Rejec l. 1928. V tajno organizacijo pa sta ga posvetila šele l. 1929. Takrat se je tudi seznanil z Jelinčičem. Šel je nato na univerzo v Padovo, kjer se je vpisal v »Gufo«, to je v fašistično vseučiliško organizacijo. Obtoženec pravi, da se ni udeleževal nobenih terorističnih akcij, ampak da je razumel vso akcijo samo v smislu pasivne resistance zoper tlačitelje narodnih in kulturnih pravic Jugoslovancev v Italiji.

Ciril Kosmač

Nato je prišel na vrsto Ciril Kosmač, ki je najmlajši med obtoženci; ima namreč samo 20 let. Tudi Kosmač je študent. Pravi, da ga je v okrilje zarote privedla revščina. Jelinčič ga je namreč nastanil pri družini Komelj v Gorici, kjer je bil zastoj. V protislugo je moral izvrševati naloge, tj. ne organizacije. Ni pa izvršil nobenih važnih nalogov in niti ni razdeljeval letakov. Slednje je potrdil tudi na izrecno vprašanje zagovornika Gianninija predaednik Cristini sam.

Izpovedbe Sofije Frančeskin

Nato se je začelo zasliševanje Sofije Frančeskin. Frančeskin je elegantna, mlada in črno oblečena. Doma je iz Crnomlja na Kranjskem. Njen mož je Gorican in ima malo delavnico, oz. trgovino z bicikli in motornimi kolesi v Gorici.

Na vprašanje, ali je v preiskavi prostovoljno izpovedala li pa je bila prisiljena, je odgovorila, da prostovoljno.

Spoznala je Jelinčiča l. 1928. Toda šele naslednjega leta je začela posredovati tajno korespondenco in letake. V tem letu šele je tudi zvedela, da sta ona in njen mož v službi tajne organizacije, ki jo je vodil dr. Stilič. V prvi vrsti sta ona in njen mož posredovala med Gorico in Trstom in pri tej priliki opazila, da tržaška organizacija dela bolj marljivo, nego goriska. V Trstu so se vsi slovenski listi razdeljevali takoj, dočim so v Gorici zaostajali celi zavoji. Sofijin mož je prenašal korespondenco na motočiku, in sicer navadno do Proseka. Za vsako pot je dobil 50 lir in 15 lir za bencin, katere sta izplačevala ali Jelinčič ali dr. Stilič. Tadvta sta tudi plačevala nje, in sicer s fikšno plačo 100 lir.

Na vprašanje predsednika pove obtoženka, da je tudi vedela za znamenje »X«, ki so ga rabili zarotniki, da se eventualno med seboj spoznajo. Ta številka je bila zapisana v njihovih identitetnih kartah, ki jih ima vsak italijanski državljani.

Priznava tudi, da je pomagal pri tajni ekspatriaciji dveh antifašistov iz Milana.

Predsednik jo vprašuje nato, dali ni pomagal tudi pri pobegu treh oseb, ki so zapustile Italijo tri dni potem, ko se je zgodila eksplozija v skladišču municije na Proseku. Glede tega pa pravi obtoženka, da ni pri tem nič udeležena.

Tržaška tajna organizacija

Vprašana po svojih zvezah s Spangerjem in drugimi tržaškimi obtoženci, izpove Sofija Frančeskin, da je po njenem mnenju in njenih vtisih na Tržaškem obstajala še posebna tajna teroristična organizacija, ki da je bila v zvezi z nekim tajnim italijanskim antifašističnim društvom. To društvo je imelo prisego, ki je vsebovala pretnjo smrti vsakemu, ki bi izdal njene tajnosti, vede ali nevede. Dr. Stilič jo je o teh ljudeh dejal, da so nori. Glavni udeleženci so bili Marušič, Stoka, Bidovec, Rupelj in drugi, katerih da ne pozna. Nato je Frančeskinova obširno povedala, kako da je doznala za atentat, ki ga je tržaška organizacija pripravljala na uredništvo »Popola di Trieste«. Ona da se je že bavila z mislijo, kako bi se atentat dal preprečiti, da pa tega ni storila iz strahu, da bi je zarotniki ne ubili. Ko je to pripovedovala, se je obtoženka začela jokati.

Obtoženka je med drugim tudi priznala, da je zarotnike obveščal policijski agent Černe na goriski kvesturi, če jim je pretila kaka opasnost. Nato se začelja zasliševanje obtoženca Bidovca.

Izpovedbe Bidovca Bombni atentat na tržaško uredništvo

Bidovec je izpovedal zelo pogumno. Najprej pripoveduje o bombnem atentatu na svetilnik zmagice. Ta atentat je izvršil v dogovoru in v družbi z Milošem ter Marušičem. Šli so iz Trsta v Barkovlje s tramvajem. Potem so se peš vzpenjali do pokopališča. Od tod so šli po cesti, ki pelje na Prosek do vnožja svetilnika. Marušič je ostal na cesti, da straži. Bidovec je bombo položil in prižgal vžigalnik, potem so se odstranili, vendar poka ni bilo.

Potem začne pripovedovati o atentatu na uredništvo »Popola di Trieste«. Nekega dne med 6. in 9. februarjem 1930 je prišel k njemu Marušič, češ, da je prejel mogočno bombo, s katero se bo poskušal atentat na fašistično palačo ali pa na kakšno podobno poslopje v Trstu, par dni pozneje pa mu je povedal, da bodo skušali dvigniti v zrak uredništvo »Popola di Trieste«. Potem so napravili ogled na licu mesta. Na dan atentata samega so se sestali pred manufakturno trgovino Oehlerja. Miloš je nosil bombo, zavito v papir, pod pazduho. Na trgu sv. Katarine so se ustrašili karabinjerjev, misleč, da že kaj sumijo. Ko so se karabinjerji odstranili, so šli v poslopje redakcije lista, kjer jih je na stopnicah srečala neka stara ženska. Stvar je šla čisto gladko. Potem so odšli vsi domov čisto mirno spat.

O nesreči, ki se je zgodila, so zvedeli drugega dne iz listov. On da je bil začuden, da je eksplozija zahtevala žrtve, ker so vsi mislili, ko so položili bombo, da v tiskarni ni ljudi. Sicer pa on ni poznal eksplozivne moči bombe.

Nato je Bidovec priznal, da je pripadal tržaški tajni organizaciji in se udeleževal njenih sestankov. Na enem izmed teh sestankov so bili tudi trije zarotniki, preoblečeni v miličnike. On je vedel, da niso miličniki. Na tem sestanku se je razložila tehnika bombnih atentatov. Bombo je Marušič dobil od Valenčiča, Valenčič pa od Vadjala. Sploh je obtožen najbolj Marušič kot iniciator tržaške akcije. Med Bidovčevim izpovedjo je prišlo slabo dijaču Manfredu, ki so ga pa spravili kmalu k zavesti.

Drugi teroristični čini

Predsednik je nato spraševal glede tretje bombe, ki da so jo baje zarotniki hoteli vžgati pred jugoslovanskim in francoskim konzulatom, ali pa pred policijsko direkcijo. Obtoženec odgovori na to, da so zarotniki res mislili povzročiti eksplozijo pred jugoslovanskim konzulatom, in sicer v slučaju, če bi se požig šole na Katinari posrečil, tako da bi ta reč izgledala kot fašistična reakcija na ta čin. Ker se pa požig ni posrečil, so to namero opustili. Bombni atentat na policijsko direkcijo pa je bil nameravan za slučaj, če bi bil aretiran Marušič.

Glede ostalih atentatov, n. pr. na pošto v Renčah in na Gaziolija, pravi Bidovec, da je za te stvari zvedel od Marušiča, udeleženi pa da ni bil. Izgleda, da so bili to vse čini tržaške tajne organizacije. Imela je tudi šifrski alfabet, ki je odgovarjal goriskemu.

Na tozadevno vprašanje predsednika pravi, da so v ječi ravnali z njim zelo lepo in da je izpovedal popolnoma prostovoljno.

Pravi tudi, da je Marušič njega in Miloša zelo strahoval. Priznava, da se je udeležil požiga otroškega vrta v Lokvah in pa požiga ljudske šole v Zgoniku. Poskušali so tudi zažgati žrebčarno v Lipici. Imeli so tudi veliko municije in instrukcije, kako da se postopa z dum-dum krogliami.

Bidovec je tudi izpovedal o delovanju Kukca, ki je bil te dni ubit na italijanskem teritoriju tik meje. Na omenjenem sestanku, o katerem je Bidovec govoril, je bil navzoč tudi Kukec. Na tem sestanku se je govorilo, da je treba ubiti nekega Bratoša, Kukec se zdi, da je tudi avtor poskušenege požiga šole na Gropadi pri Trstu.

V nadaljnjem spraševanju pravi obtoženec, da jim je Marušič naročil, da naj bombo položijo pod kakšen tiskarski stroj v uredništvu »Popola di Trieste«, da pa to ni bilo mogoče, ker so vrata v strojnico bila zaprta. Marušič je Bidovca in Miloša tudi zaradi tega grajal, ker nista storila toliko škode, da bi list ne mogel več izhajati.

Senzacija - zamišljen atentat na Mussolinija

Zdaj se je zgodila senzacija. Državni tožilec Dessy je namreč opozoril predsednika sodišča, da je pravkar dobil obširno pismo od obtoženca Marušiča, v katerem razkriva uprav senzacionalna dejstva, valeč glavno odgovornost za akcijo tržaške organizacije od sebe drugam.

Marušič pa je bil napisal že prejšnjega dne v ječi dolgo pismo s sledečimi izpovedbami:

Najprej pripoveduje, kako se je seznanil s posameznimi obtoženci. Marušič sam je uslužben v Banca d'America e d'Italia v Trstu. V tej lastnosti se je seznanil z nekim trgovcem Urbančičem s Knežaka in z njegovim prokuristom Valenčičem. Valenčiča je Marušič najprej najel

Četrti dan razprave

Izpovedbe Marušiča

Trst, 4. sept. (Od našega poročevalca). Na današnji popoldanski razpravi je bil prvi zaslišan bančni namestnik Marušič, ki je izjavil, da prej ni hotel povedati resnice, in sicer radi tovarništva. Marušič je bil zaupnik treh celic na Krasu, dočim je Spanger nadziral Prosek in Tržič, je imel Marušič vrhovno nadzorstvo na Krasu. K jugoslovanski tajni organizaciji je pristopil pod vplivom svojih jugoslovanskih čuvstev. Rekel je dobesedno: »Tudi danes lahko trdim, da se čutim Slovana, da pa nikdar nisem želel nasilnih dejanj, temveč sem jih odločno pobilj. V zadnjem času pa sem seveda svoje stališče spremenil.« Obtoženec je navajal, da je teroristično organizacijo ustanovil Bidovec. Tedaj je tudi prodrlo stališče, da se imajo vsekakor vršiti nasilne akcije. Na sestanku na Monte Spacato so bili prisotni tudi neke neznanci. Marušič pa oporeka, da bi bil on še tajne organizacije. O Božiču se je sklenilo, da se izvrši atentat ob priliki poroke italijanskega prestolonaslednika. On je predlagal atentat na svetilnik, ki sta ga potem izvršila Miloš in Bidovec. Bombo je pripravil Valenčič. Predsednik sodišča je vprašal obtoženca: »Zakaj ste hoteli storiti zlo jugoslovanskemu konzulu, (mišljena je nameravana eksplozija pred konzulatom, o kateri je bilo že govora), ki je vendar dober človek in gentleman?« Obtoženec: »Nismo hoteli njemu storiti zla, šlo je samo za demonstracijsko dejanje pred konzulatom, ki ne bi bilo nobenemu človeku škodo napravilo.« Marušič je dalje priznal, da je imel v rokah načrte smodnišnic v Bazovici in Katinari. Na prej omenjenem sestanku so neznanci dali nalog, da se imata ubiti voditelj kraških fašistov Gazioli in policist Kuret, ker je kakor je omenil Marušič, za take renegate bila določena smrtna kazen. Marušič priznava, da je sam nekoč dal nalog, da se umori Gaziolija, zakar je bila razpisana nagrada 500 lir. Po naročilu obtoženca Spangerja je dal tudi povelje za požig italijanske šole v Herculjah, kar pa Spanger zanika. Dalje je navajal Marušič, da je imela organizacija strog statut, po katerem so delovali člani. Marušič je dobil tri bombe, vse od Valenčiča, ki mu je obljubil tudi revolver in avstrijsko puško. Valenčič jih je poučeval tudi o ravnanju z bombami po navodilih Vadjala, ki je bil tudi voditelj v St. Petru na Krasu. Valenčič je pri konfrontiranju z Marušičem potrdil njegove navedbe. Bombe so bile pripravljene v tovarni Urbančič v okolici St. Petra, torej na italijanskem teritoriju. Iz Marušičeve spomene izhaja, da je dal Spanger izdelovati bombe po znanih delavcih v tržaški ladjedelnici.

za to, da bi skrbel za razširjanje slovenskih listov, ki so čez Gorico prihajali prepozno. To vse je bilo leta 1929.

Septembra meseca istega leta je šel na sestanek na nek kraški hrib, za katerega je bila izdana parola: »Snežnik«. Na tem sestanku sta bila dva oborožena neznanca. Na tem sestanku se je sklenil drug večji sestanek, o katerem je izpovedal že Bidovec. Na tem sestanku so bili zopet trije neznanci v uniformah fašistične milice. Eden je bil blond, drugi črn. Blondina so klicali Dušan. Neznanci so rekli, da je treba ubiti občinskega stražarja Kureta in znanega fašističnega stotnika Gaziolija iz Sežane. On, Marušič, da s celo stvarjo ni bil prav zadovoljen, posebno zato ne, ker je primanjkovalo denarja in je tržaška organizacija biral. Med tem pa je prispela bomba, katere je bila potem položena v uredništvo »Popola di Trieste«. Ta bomba je prispela 1. februarja 1930 na avtomobilu in je bila zelo težka. Vžigalnik je bil prečrčan na 20 minut.

Nato Marušič zelo obremenjuje Vadjala, ki je obljubil tisoč lir tistemu, ki bi ubil Gaziolija. Nato govori o drugih bombnih atentatih, ki so jih zarotniki še nameravali, dokler jih ni prehitel mesec april, katerega meseca so bili aretirani.

Nato sledi najbolj senzacionalna izpoved. To pismo je bil napisal, kakor rečeno, Marušič predčerašnji dan. Danes pa je napisal novo pismo, ki se ni objavljeno, pač pa se dozdaj ve, da v tem pismu obtožuje čisto nove osebe ter pravi, da je bil zamišljen med drugim tudi atentat na predsednika vlade Mussolinija. Ta atentat, ki je bil po trditvah Marušiča že precej časa zamišljen, bi se imel baje izvršiti v teh dneh.

Za tem senzacionalnim obvestilom državnega tožileca se je začelo zasliševanje Miloša. Miloš je popolnoma potrdil izpovedbe Bidovca glede atentata na tržaško uredništvo. Predsednik skuša Miloša dokazati, da so hoteli položiti bombo v uredništvo lista, dočim Miloš trdi, da so hoteli pognati v zrak samo stroje. Ob tej priliki se je vnel med Bidovcem, Milošem in Marušičem preprič, kdo da je prav za prav dal iniciativo za ta čin.

Nato pripoveduje Miloš o poskušnem požigu katinarske šole. Za tajno organizacijo da je zvedel leta 1928 in je najprej prenašal slovenske liste. Nato se zopet med obtoženci vname debata glede avtorstva raznih terorističnih činov. Nato se začelja zasliševanje Miroslava Pertola, ki pa je primeroma malo obremenjen.

K tretjemu razpravnemu dnevu izvemmo nakladno še sledeče podrobnosti: Med atentati so navajali obtoženci v svojih izpovedbah še ubijstvo nekega miličnika, ki je bil udeležen pri eksekuciji Vladimira Gortana v Pulju, potem ubijstvo fašista Cerkvenika in Blažine, kakor tudi miličnika Dal Fiume. Miličnika, ki je bil udeležen pri eksekuciji Gortana, je po mnenju obtožencev ustrelil Kukec.

Italijanski listi tudi danes polemizirajo z nami in zlasti zamerijo »Slovenec«, da je objavil vest, kako da se nahaja Trst med procesom aravnost v obsednem stanju in da je policija aretirala okoli 300 Slovencev iz varnostnih razlogov.

Italijanski listi pa, ki nas zaradi tega napadajo z najizbranejšimi izrazi, niso v stanju, da bi te naše trditve demantirali. To pa zato, ker so popolnoma resnične.

Četrti dan razprave

Nato je sledila konfrontacija obtožencev Miloša, Bidovca, Valenčiča, Marušiča in Spangerja, ki so glavni obtoženci. O atentatu, ki je bil nameravan te dni proti Mussoliniju, je izjavil Marušič, da so nameravali položiti peklenski stroj pod sedež Mussolinijevega avtomobila. Slovanski protifašisti so izrabljali domovanje Valenčiča, ker le-ta ni bil osumljen in so ga hoteli v fašistični milici celo imenovati za voditelja. Valenčič je zanikal drugo del Marušičeve izpovedbe. Marušič je končno izjavil, da je bil prej za miroljubno slovansko propagando, da se je pa v zadnjih treh mesecih dal prepovoriti k nasilnim dejanjem. O tajni organizaciji je Marušič izpovedal, da gre pri tem za gotove celice, katerih člani se med seboj ne poznajo.

Povejta za atentat na »Popola di Trieste« pa ni izdal Rejec.

Izpoved Spangerja

Nato je bil zaslišan prihodnji obtoženec, 24letni Alojzij Spanger, mizar. Tudi on je pripadal organizaciji in je zvedel od Bidovca, da bo poslopje »Popola di Trieste« pognano v zrak. Priznal je, da je izrekel napram Sofiji Frančeskin usodne besede: »Berite danes poslednjič »Popola di Trieste«!«

Nato so bili zaslišani obtoženci Rupelj, Obad, Zahar in Nikolaj Kosmač, ki so pripadali posebni celici in se udeležili več protifašistovskih terorističnih aktov. S tem je bila dopolnena razprava končana.

Popoldne so bili zaslišani ostali obtoženci, katerih izpovedbe se krijejo z njihovimi priznanji pred preiskovalnim sodnikom. Po zaslišanju obtožencev se je začelo zasliševanje prič katero se ima končati še v nocošnjih urah.

Obsodba že v soboto!

Veliko pozornost je vzbudilo, da se proces razvija veliko hitreje, nego so listi napovedovali še pred dvema dneva, pišeč, da bo trajala razprava najmenj deset dni.

Danes se z vso gotovostjo trdi, da bo že jutri prišel na vrsto državni tožilec, nakar bodo prišli na vrsto zagovorniki, ki bodo svoje govore tudi že jutri končali.

Obsodba se bo zato izrekla že v petek po noči ali pa najkasneje v soboto zjutraj.

Poučeni krogi trdijo, da je to določeno namenoma, da bi obsodba padla na dan 6. septembra.

Rojstni dan Nj. V. prestolonaslednika

Ljubljana, 4. sept. AA. Rojstni dan Nj. Vis. prestolonaslednika Petra dne 6. t. m. se praznuje v vsej državi na svečan način. V ta namen bo ta dan ob 10 v tujakšnji stolni cerkvi sv. Nikolaja pontifikalna maša, po kateri se bodo opravile svečane molitve. V pravoslavni kapeli je isti dan slovesno blagodarjenje ob 9, v evangelijski cerkvi pa ob 10.

Slovesne službe božje se udeležijo vsi državni in samoupravni uradi po svojih zastopnikih. Na državnih in samoupravnih poslopih bodo razobesene državne trobojnice. Med službo božjo bo pred stolnico in pravoslavno kapelo postavljena častna četa, zvečer dne 6. septembra t. l. pa se vrši baklada z vojno muziko.

Vrnitev naših letalcev

Novi Sad, 4. sept. AA. Šest jugoslovanskih letalcev, ki so sodelovali na letalskih tekmah držav Male antante in Poljske, so krenili na svojih letalih iz Zagreba ob 14.54. V Novi Sad so prispeli ob 15.45. Na novosadskem letališču so tekmovalce sprejeli podban dunavske banovine gosp. Nikolič, predsednik občine s člani občinskega odbora, zastopniki vojaških oblastev, člani aerokluba iz Belgrada in mnogi meščani. Prvi se je spustil na tla kapetan Šinti, ki je bil deležen kot prvi zmagovalac na teh tekmah, posebno viharnege sprejema. General Dokič je z navdušenimi besedami čestital jugoslovanskim letalcem, da so si priborili prva mesta. General Mitrovič pa je našim tekmovalcem čestital k njihovi krasni vojaški zmagi. Mnogičica je našim zmagovalcem prirejala neprestane ovacije in se divila njihovim divnim akrobacijam, ki so jih proizvajali v zraku. Ves čas je svirala vojaška godba. Komandant letalskega polka je priredil zmagovalcem na čast bogato večerjo.

Pogreb Vl. Gjorgjeviča

Belgrad, 4. sept. m. Danes je bil pogreb Vladana Gjorgjeviča, dolgoletnega predsednika srbske vlade in znanega politika. Pogreb je bil dokaz njegove priljubljenosti. Poleg kraljevega zastopnika, predsednika vlade in ministrov se je pogreba udeležil diplomatski zbor, odlični zastopniki belgrajske družbe in številno prebivalstvo. Pri odprtem grobu so govorili pomočnik zunanje ministrice dr. Bakotić, v imenu akademije znanosti Ljubo Pavlovič, v imenu Rdečega križa dr. Alapović in v imenu zdravnikov dr. Stefanović.

V decembru nadaljevanje pogajanj z Avstrijo

Belgrad, 4. sept. z. Trgovinska pogajanja z Avstrijo se do konca tega leta ne bodo nadaljevala, nego bodo ostale v veljavi dosežene odredbe in sporazumi, dokler se ne sklene nova trgovinska pogodba. Na obeh straneh se vršijo poizkusi za upravo potrebnih predlogov, da bi se spori likvidirali na ta način, da nobena od zainteresiranih držav ničesar ne bi izgubila z novim stanjem, ki bi se imelo uvesti. Zelo je verjetno, da se bodo pogajanja v decembru nadaljevala.

Odhod ženevske delegacije

Belgrad, 4. sept. AA. Nocjo ob 18.30 je odpoval v Zenevo na skupščino Društva narodov minister za zunanje zadeve dr. Voja Marinković s svojo sopogo. Dr. Marinković bo šel našega odposlanstva na tej skupščini. Ministra spremljajo dr. Ivan Perne, šef oddelka v ministrstvu za zunanje zadeve in glavni tajnik ministrstva za zunanje zadeve in Kosta Pavlovič, tajnik šefa našega odposlanstva.

Belgrajske vesti

Belgrad, 4. sept. AA. Z ukazom Nj. Vel. kralja sta postavljena na predlog ministra financ po potrebi službe: za davčnega inspektorja v II. 2. v Celju Janko Stanič iz Brežice; za davčnega kontrolorja v II. 2. c Brežicah Karlo Grah iz Celja.

Belgrad, 4. sept. z. Dela na Majevici za iskane petroleje se bodo preko zime ustavila. Doseđani rezultati niso izpolnili pričakovanj. Tu se petrolej nedvomno nahaja, vendar zelo globoko. Zato je treba dobiti za vrtnje nove stroje. Inženjerji so prepričani, da se tu nahajajo velike množine petroleja in da je to odkritje za našo državo velike vrednosti.

Belgrad, 4. sept. z. Finančni minister pripravlja zakon o banovinskem gospodarstvu. Ta zakon namerava urediti banovinsko budžetiranje.

Belgrad, 4. sept. z. V finančnem ministrstvu je bila seja strokovnjakov z zastopniki ostalih ministrstev o spremeni in dopolnitvi zakona o davku na poslovni promet radi olajšanja plačevanja tega davka v času današnje težke krize.

Vrenje v Budimpešti

Budimpešta, 4. sept. as. Policija je dovolila tridenesni socialistični kongres, ki se začne v nedeljo, s pogojem, da se bo na njem govorilo samo o strankarskih in gospodarskih vprašanjih, dočim bodo politična vprašanja zabranjena.

Vojaške vezi med sovjeti in Nemčijo

Varšava, 4. sept. AA. »Gazeta Poljska« opozarja v svojem članku pod naslovom »Za kulisami sovjetsko-nemške zveze« na neka odkritja v zvezi s smrtjo nemškega letalca Amingerja v Rusiji in samomora njegove žene. List ugotavlja, da je zveza med Nemčijo in sovjeti, ki je v vojaškem pogledu jako intimna, potrjena z nepobitnimi dejstvi. List opozarja na odkritja nemškega socialističnega poslanca Kinklerja, ki jih je objavil »Vorwärts« že leta 1928 ter na odkritja sovjetskega tednika »Ogonjaki«, ki dokazujejo, da predstavlja reichwehrov vojni kader armado treh milijonov mož.

Preveč generalov

Bukarešta, 4. sept. p. V Romuniji se namerava znižati število generalov, ker jim ima Romunija več kakor Francija, tako da pride na 900 vojakov 1 general.

Pomenljiva seja ministrskega sveta

— Belgrad, 4. sept. Danes je bila ob 11.30 do 13.40 seja ministrskega sveta pod predsedstvom generala Živkoviča.

Seje so se udeležili ministri Uzunović, Marinković, Drinković, Kumanudi, Srskić, Maksimović, Šibenik, Švrljuga, Radivojevič, Trifunović, Preka, Najdorfer in Švegel, vsi razen Korošca, Frangeša in Demetroviča, ki niso v Belgradu, nego na potovanju.

Na seji so pretresali načrt dela za nadaljnjo izvajanje sklepov, sprejetih na seji ministrskega sveta 4. julija 1930.

Razen drugega je bilo v zvezi s prej spreje-

timi sklepi sklenjeno objaviti, da člani kabineta izjavljajo:

Da imajo samo en program, ki je obelodanjen v manifestu Nj. Vel. kralja dne 6. januarja 1929 in v sklepu kraljevske vlade dne 4. julija 1930. Oni se tedaj smatrajo za člane homogenega kabineta, prepričani, da pravilni razvoj narodnega in državnega življenja izključuje v bodočnosti povratek in vzpostavitev nekdanjih strank, in izjavljajo, da so odločeni, da v bodoče politično delujejo samo na tej podlagi in skupno sodelujejo ne glede na svojo prejšnjo strankarsko pripadnost.

Priprave za 6. september

Sprejem deputacij — Poskusni nastop vojaštva

Belgrad, 4. sept. m. Po večerajšnji prvi poskusni vaji je danes bil na slavnostnem prostoru na Banji glavni poskusni nastop našega vojaštva. Ta poizkus je v vsakem oziru sijajno uspel in je pokazal vse spretnosti, notranjo disciplino in moč naše hrabre vojske. Današnji skušnji je prisostvovalo tudi številno občinstvo, ki je z navdušenjem pozdravljalo vsak nastop vojaštva. Že v prvih jutranjih urah so bile vse tribune zasedene. Med drugim sta prisostvovala vojni minister general Hadžić in prvi kraljevi adjutant Dimitrijevič. Generalna vaja se je vršila po programu, kakor se bo vršila veličastna parada 6. septembra. Sodelovali so vse panoge vojske, pešci, konjenica, topništvo, letalci in mornarica. Nastop je bil veličasten in je uspel v splošno zadovoljstvo. Končno je bila izvršena tudi skušnja zamenjave zastav. Na slavnosti 6. septembra bodo svečeniki blagoslovili zastave. Od katoliških duhovnikov bodo blagoslovili zastave vojaški duhovniki Rožič, Davorin Medved in Stanko Banič.

Belgrad, 4. sept. z. Jutri dopoldne pridejo v Belgrad na velike svečanosti, ki se bodo vršile na rojstni dan prestolonaslednika Petra, banovinski svetniki iz vseh banovin. V Belgrad prispejo v teku jutrišnjega dneva. Na kolodvoru jih bo sprejel posebni odbor. Predsednik vlade general Živković bo sprejemal banske svetnike po banovinah v tistem redu, kakor bodo prihajali v Belgrad. Prve bo sprejel ob pol 9, poslednje pa ob 5 popoldne. Zvečer bo priredil v čast banskih svetnikov večerjo v »Gardijskem domu« na Topčiderskem brdu.

Manjšine zahtevajo novo organizacijo Evrope

Ostri govori na majšinskem kongresu

Zeneva, 4. sept. as. Na evropski debati 6. evropskega manjšinskega kongresa je govoril zastopnik Nemcev iz poljske šlezije Ulitz proti Briandovemu načrtu, posebno proti zavarovanju absolutne narodne solidarnosti evropskih držav, ki naj bi kristalizirala teritorialne enote, a se ne bi ozirala na narodne skupnosti. Sedanji trenutek ni ugoden za organizacijo Evrope. Manjkajo vsi znaki za evropsko solidarnost sprito bojazni, ker se sedaj vse razprave o madjarskem kraljevskem vprašanju, o avstrijskem Anschlussu in o možnosti revizije mirorovnih pogodb, celo, če se o tem govori samo na volivnih shodih, takoj smatrajo za vzrok vojne. Današnji državniki so prezrli spremembo v naziranju države, ki bo prišlo. Tako zvana kriza parlamentarizma ni toliko kriza parlamenta, kakor kriza držav, ker se današnjim državam nalaga mnogo preveč nalog, katerih niti ne morejo izpolniti. Narodnost bi morala biti temelj države, ne pa prazen teritorialni državni pojem. Manjšine odklanjajo Briandov pojem asimilacije kot zastareli, ker resnično voljo življenja imajo le narodne skupnosti, in sicer preko državnih meja. Tudi manjšine so za združitev Evrope, toda zahtevajo jo na podlagi stanja evropskih narodov.

Razen govora Ulitz je omeniti še izjavo voditelja katalonske manjšine Estelricha, ki je omenjal Stresemannov manjšinski testament na prejšnjem zborovanju Društva narodov in sprejem, ki so ga priredili Katalonci lansko leto Stresemannu v Barceloni. Na njegov predlog se je konferenca dvignila s sedežev, da počasti spomin Stresemanna. Estelrichov govor je dosegel še več priznanja kakor Ulitzove navedbe proti Briandovemu načrtu, formuliral pa je tudi ostreje svoje ugovore, navedbo: 1. Manjšine so proti pojmu absolutne teritorialne suverenosti, ki igra glavno vlogo v Briandovem načrtu. 2. Manjšine so proti vsaki novi organizaciji, ki bi pomenila oslabilitev Društva narodov. 3. So proti temu, da bi ostalo večno sedanje evropsko teritorialno stanje. 4. Manjšine niso mnenja, da bi bili dani psihološki predpogoji za izvedbo evropske federacije. Dostavil je: »Vsi smo proti navideznim rešitvam, hočemo pa organizacijo Evrope pod pogojem, da se s tem organizira skupno življenje narodov, kar je naloga Društva narodov. Po govoru madjarskega govornika iz Češkoslovaške, ki je naglašal nevzdržnost sedanjih mej, je bila debata odložena na jutri.

Incident v bližini jugoslovansko-italijanske meje

Belgrad, 4. sept. Glede incidenta blizu naše meje, v katerem je bil ubit Kuček in o katerem smo mi prinesli poročilo v sredo, 3. septembra, poročila tukajšnja »Politika« sledeče podrobnosti:

Obupna borba v gozdu

Dogodek se je zgodil pri Slivici. Italijanske obmejne oblasti so bile že pred dnevi zvedele, da mislijo mejo prekoriniti neke osebe, ki jih je oblast že dolgo iskala. Na koti 581 so bili postavljeni kot straža miličniki Giovanni Dus, Roman Moise in Ivan Caminada. Postavili so si majhen šotor. Kar so se začeli streliti in je nekdo pogodil Moiseja, ki se je zgrudil mrtel. Drugi miličnik Caminada je bil ranjen v prsa. Nato se je razvila obupna bitka med tretjim miličnikom Dusom in na med enim iz neznancev, ki so bili prekorinili mejo. Ta neznanec je bil Josip Kuček, ki je doma iz Postojne in na katerega glavo je italijanska oblast razpisala nagrado 20.000 lir. Kuček je predstavljal z revolverjem v vsaki roki stražnega nasprotnika. Dus se je, kakor poročajo italijanski listi, vrgel nanj. Prej je bil že izprožil nanj puško in ga ranil. Nato se je, ker je puška odpovedala, vrgel nanj in ga udaril s konjatom po glavi. Kuček se kljub temu ni zgrudil. Dus se je po tem začel z njim ravnati. Ta borba je trajala baje več kot en četrni ure. Kuček ni mogel streljati, ker ga je miličnik držal za obe roki, pač pa je Dus ugriznil v desno roko tako, da mu je odtrgal kos mesa. Končno — tako je povedal Dus, ki pričakuje odklovanje — je Dus uspel, da je nameril revolver, ki ga je v eni roki držal Kuček, v Kučeka samega in ga tako ustrelil.

Glede drugega tovariša, ki je zbežal, trdijo tržaški listi, da je to bil Josip Kuček. V Kučevem nahrbtniku so našli razne papirje.

Ubitega miličnika Moiseja so prepeljali v Postojno, kjer leži na mrtvaškem odpru. Ranjeni miličnik Caminada pa bo, kakor se pričakuje, gotovo okrevale. Dobil je strel v prsa.

Kuček v postojnski mrtvašnici

Kučekovo truplo leži v mrtvašnici postojnskega pokopališča. Prišel je preiskovalni sodnik, ki je konstatiral, da ima Kuček rano na glavi, v boku, v tilniku in na desni roki. Na hrstu mrtveca so opazili dve brazgotini, o katerih sodijo, da jih je dobil v borbi, ki se je pred leti bila vršila po napadu na postajo v Prestranku. Mišičevje pokojnega Kučeka je silno razvito in je razumljivo, da je morala borba

z njim biti v resnici strašna, ako je res, kar italijanski miličniki pripovedujejo, kajti čuje se v Postojni verzija, da je Kuček, ko je videl, da je izgubljen, izvršil samomor.

Postojnske oblasti so zaprle Kučeko mater, sestro in njegovo nevesto. Potem so jih peljali k truplu, če ga spoznajo. Mati je rekla, da to ni njen sin, dočim sta sestra Ivana in njegova nevesta izjavili, da je to res Kuček. To je potrdil pod prisego tudi sosed Matija Frank, ki stanuje v hiši št. 102, dočim stanuje Kučeva rodbina na št. 100.

Včeraj zvečer je bil po sodni obdukciji Kuček v prisotnosti preiskovalnega sodnika pokopan. Njegovo obloko je sodnika konfiscirala.

Napačen alarm

Nervozna atmosfera, ki je vladala včeraj na meji po spopadu s Kučkom in njegovimi tovariši, je rodila najrazličnejše govorice, med katerimi je posebno ena razburila vse kroge. Govorilo se je namreč, da je prišlo do ponovnega spopada med miličniki in nekimi neznanci, v katerem da so bili trije miličniki ubiti. Izkazalo pa se je, da to ni res.

»Popoln iz Trieste« poroča, da se je preteklo soboto okoli 9.45 zgodil na železniški progi Rihnenberk—St. Daniel sledeči dogodek: Nek neznanec je skočil na tovarni vlak, ki je počasi vozil iz Rihnenberka v Trst in nameril na konduktarja revolver. Konduktar ga je hotel vreči s platforme, toda neznanec je ustrelil, pa konduktarja ni zadel. Nato je neznanec skočil na tla. Konduktar je dal vlak ustaviti in je tekkel za neznancem, pa ga ni mogel ujeti. Na to so bile opozorjene oblasti, ki so zastoj iskale napadalca. Zdaj pa je konduktar po fotografiji Kučeka, ki so jo našli v njegovem nahrbtniku, spoznal, da je bil tisti neznanec Kuček.

V Indiji ni mira

London, 4. sept. as. Čuje se, da sta oba Nehruja vztrajala posebno pri dveh pogojih, to je, da se imajo izpustiti vsi ujetniki z onimi vred, ki so bili obsojeni radi dogodkov v Meerutu in da ostanejo v veljavi resolucije kongresa glede odklonitve angleških dolgov. Vpliv vseindijskega kongresa se že čuti pri volivnih. V Suratju je od 1800 nemo-hamedancev volilo samo 65 odstotkov, mohamedancev pa 25 odstotkov. Ista slika se kaže tudi v drugih krajih.

Costes v Ameriki

Pariz, 4. sept. AA. Letalec Costes bo odli-kovan s trakom komanderja Legije časti, Bel-lonte pa z rozeto oficirja Legije časti. Oba letalca dobivata neprestano nove brzojavke s čestitkami. Med drugim so jima čestitali predsednik pariškega občinskega sveta, minister trgovske mornarice, britski minister za zrako-plovstvo, vdovi Colija in Nungesserja, Asturski princ, rouenski in havreski župan itd.

Newyork, 4. sept. AA. Letalo »Vprašaj« jo davi odletelo v Dallas za nagrado 5000 funtov sterlingov, ki jih je poklonil polkovnik Easter-wood za onega letalca, ki brez prestanka preleti 1200 milj dolgo razdaljo iz Newyorka v Dallas.

Ogromen požar v Londonu

London, 4. sept. as. V večernih urah je izbruhnil v londonskem pristanišču Wapping ogromen požar, ki je uničil veliko skladišče kakao-a in drugih specerij. Delavci so se še pravočasno rešili, vendar pa na rešitev skladišča, v katerem je bilo vrednosti za 250.000 funtov (okoli 70 milijonov Din), ni bilo več mogoče misliti. 25 briz-galn je nepešatno metalo ogromne množice vode na pogorišče. Kljub temu pa je ogromno poslopje v treh urah pogorelo do tal in se sesulo. Ogenj je dosegel tudi sosedno skladišče voska in smole, ki je tekom četrte ure pogorelo. Položaj je postal tako nevaren, da so oblasti takoj odredile izpraznitev sosednih hiš. Organizirani gasilci zavarovalnih družb so poskusili vse mogoče, da lokalizirajo požar. V trenutku, ko je bilo oddano to poročilo, švigajo plameni 100 m visoko. Ta požar je največji v Londonu, kar se jih je pripetilo letos.

Francoski manevri

Pariz, 4. sept. as. Snoči so se končali franco-ski manevri ob italijanski meji, in sicer brez odločitve, katera stranka je zmagala. Danes so se začeli veliki manevri v Loreni. Maršal Pelain, njegov štab in inozemske misije bivajo v Lunevilleu. Naloga manevrov je sledeča: Med vzhodnimi četami z modrimi znaki in zapadnimi četami z rdečimi znaki se bije že več dni bitka na fronti Bilt-burg—Trier—Saarbrücken. Del modrih čet se je koncentriral v gornji Alzaciji, da napade rdeče od juga v boku. Da se ubrani tega napada, je poslal voditelj rdečih deseti del svojih čet proti jugu. Prvi spopad se pričakuje danes popoldne v gozdu Parroy.

Sestanek Briand-Henderson

Pariz, 4. sept. AA. Francoski zunanji minister Briand je sprejel na Quaiju d'Orsay angleškega zunanjega ministra Hendersona, ki se je na potu v Zenevo ustavil v Parizu.

[Slovaški parlamentarni klub

Praga, 4. sept. p. »Slovake« prinaša vest o ustanovitvi enotnega slovaškega parlamentarnega kluba, ki bi imel nalogo zastopati slovaške interese. Za vodjo bo najbrže izvoljen Milan Hodža.

Donavska Evropa

Belgrad, 4. sept. z. Poslednje dni se vršijo in iniciativno Češkoslovaške razgovori o ustanovitvi zveze agrarnih in industrijskih držav na Donavi. Ta zveza bi se imenovala »Donavska Evropa«. Dosedaj so dale pristaneke k pristopu Madjarska, Jugoslavija, Češkoslovaška, Romunija in Bolgarska.

Romunija išče posojila

Bukarešta, 4. sept. as. »Adeverul« poroča, da bo Titulescu poskušal v Zenevi z intervencijo pri Društvu narodov doseči inozemsko posojilo, katero se ima po večini porabiti za romunske agrarne kredite.

Nearje nad San Domingom

Newyork, 4. sept. AA. Po poročilu observa-torja v Havani je neurje, ki je divjalo nad Do-mingom, povzročilo ogromno škodo. Človeških žrtev pa ni bilo. Po mnenju vremenskih veščakov vihar ne bo zašel na otok Kubo.

Newyork, 4. sept. AA. Iz Havane poročajo, da je vihar, ki je razdejal Saint Dominique, zahteval 900 človeških žrtev. Postaja za brezlično telegrafijo kakor tudi večina poslopij v mestu je popolnoma razdejanih.

Varšava, 4. sept. as. Zveza vojnih invalidov v Varšavi je sklenila, nabirati na Poljskem sredstva za zgraditev poljske podmornice, ki naj bi dobila ime »Odgovor Treviranusu«.

Stockholm, 4. sept. as. Posadka ladje »Brat-vaag« je stavila svojo zahtevo, da se ji mora dati najdenina za Andreja ter je izročila svojo zahtevo odvetniku v Tromsju. Ni še pojasnjeno, kdo naj bi dal odškodnino, ali švedska vlada, ali dedič Andrejeve polarne ekspedicije, ali pa Swal-bard Contor. Če bo prišlo do pravde, se bo morala objaviti Andrejevih dnevnikov odgovori, ker pomenijo ti dokumenti največjo vrednost te najdbe.

Dunaj, 4. sept. as. Na Dunaju biva začasno bivši nemški prestolonaslednik Viljem, ki se je zglasil tudi pri zveznem kanclerju dr. Schobru in ostal pri njem eno uro.

Pariz, 4. sept. AA. Havas poroča iz Elafrola na Španskem, da je tam strmoglavilo neko vojaško letalo v plamenih na zemljo in se razbilo. Tri osebe, ki so bile v letalu, so pri tem našle smrti.

Hmelj

Zatec, 4. sept. as. Danes je bilo več kupčij pe-ceni 450 do 500 Kč. Nekatere partije so bile pro-dane tudi za 400 Kč. Inozemski hmelj je v posa-menitih partijah dosegel celo ceno 525 do 550 Kč. Danes je neka češka pivovarna pri raznih produ-centih kupila 150 stotov hmelja po ceni 650 Kč. V Zatecu bo prihodnje nedeljo velik shod hmeljar-jev, ki bodo zahtevali zaščito vlade za hmeljarstvo in protestirali proti nizkim cenam za hmelj.

Nürnberg, 4. sept. as. Danes je bilo pripe-ljanih na trg 120 bal, prodanih pa je bilo skoro 200 bal. Kupčije so bile za srednji in dobri sred-nji hallertauski hmelj po 55 do 75 mark, za tet-naški pa po 85 do 95 mark. Prvovrstni badenski hmelj je bil prodan za 65 do 75 mark. Inozem-skega hmelja ni bilo na trgu. Tendence je še na-dalje mirna.

Zagrebska vremenska napoved. Se precej jasno. Polagoma se bo oblačnost večala. Zmerno tople. Večji del kontinenta se vedno pokriva anti-ciklon, ki povzroča stalno vreme. Samo visoko nad Finsko je depresija.